

ἐν τῷ ἔξῃς· τίς τῶν πολιτειακῶν ἀποχωρῶσεων θὰ ἐπω-
 θελθοῖ ἔκ τῶν ἀπωλειῶν, ἃς ὑποστήσονται αἱ δεδι-
 λουμέναι ἐχθρικοὶ πρὸς τὴν δημοκρατίαν μερίδες, ἐκ
 τῆς λύσεως δὲ τοῦτου ἐξαρτάται ἡ ὁριστικὴ παγίωσις
 τοῦ δημοκρατικοῦ οἰκοδομήματος ἀνευ τῆς συνε-
 γίας τῶν ριζοσπαστικῶν στοιχείων. — Ἰνα σχηματισθῇ τις
 δὲ γενικὴν τινὰ ἰδέαν περὶ τῆς ἐνδεχομένης συγ-
 κροτήσεως τοῦ σήμερον καταρτιζομένου γαλλικοῦ κοι-
 νοβουλίου, πρέπει ν' ἀναλογισθῇ τὴν πρὸ τῶν ἐκλο-
 γῶν κατάστασιν, ἐν πρώτοις δὲ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν
 τελείαν ἐκλυσιν τῶν μοναρχικῶν μερίδων· ἐκτὸς τοῦ
 ὅτι δηλαδὴ βοναπαρτιστὰὶ καὶ βασιλικοὶ εἶχον στρέ-
 ψει ἀλλήλους τὰ νῦτα, διακόψαντες τὸν τέως συνά-
 πτοντα αὐτοῖς δεσμόν συνεργασίας, οἱ ὑποψήφιοι τῶν
 δύο τούτων μερίδων μετὰ τῶν αὐτῶν θάροους κατήλ-
 θον εἰς τὸν ἀγῶνα, ὥστε, ἐπιμελῶς τὴν σημαίαν αὐ-
 τῶν ἀποκρύψαντες, ἐνεφανίσθησαν ὑπὸ διάφορα ἐπί-
 θετα· οὕτως οὐδὲ εἰς ὑπῆρχεν ὑποψήφιος βονα-
 παρτιστής, ἐνῶ ἐτέρωθεν οἱ αὐτοκρατορικοὶ κα-
 τήλθον εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν προμαχῶν
 τῆς διὰ δημοψηφισματος ἀναθεωρήσεως ἡ καὶ ὡς πο-
 λιτειακοὶ ὁπαδοὶ τῆς ἀναθεωρήσεως. Παρὰ τοῖς μο-
 ναρχικοῖς συμβαίνει τὸ αὐτὸ περίπου· οἱ μὲν τάσσον-
 ται ἐπὶ τοῦ συγταγματικοῦ ἐδάφους ἡ καὶ ἐπιμελῶς
 ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς προγράμμασιν αὐτῶν φεύγουσι τὸ
 κυβερνητικὸν ζήτημα, οἱ δὲ καλοῦνται «συνηδισμέ-
 νου», οἱ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ὅμως τοῦ κόμματος Δωδον-
 διὰ ἐφεδρεύοντες βασιλικοὶ, διάφοροι ὅλως τῶν «συν-
 ηδισμένων» τοῦ κ. Πιρὺ· μόνον δὲ σπάνια τινὰ
 ὑπῆρχον ὀνόματα φέροντα ἀποκαλύπτει τὸ τῶν
 μοναρχικῶν ἐπίθετον αὐτῶν, εἰς ἐν Παρισίοις, εἰς ἐν
 Βανδαία καὶ δύο ἡ τρεῖς ὑποψήφιοι τῆς Βρετάνης.
 Ὡς πρὸς τοὺς «συνηδισμένους», τινὲς τούτων
 εἶνε ἀρχαῖοι μοναρχικοὶ βουλευταὶ αὐτομνησθέντες
 εἰς τὴν δημοκρατίαν πρὸς διάσωσιν τῶν ἐδρῶν αὐ-
 τῶν, ἀλλὰ πιθανὴ ἀποτυχία ἀγέμνε πάντας σχεδόν.
 Ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ὡς πρὸς τὰ νέα ὀνόματα, τὰ
 οὐπω ἀναμνησθέντα εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας καὶ
 τῶν ὁποίων ἡ πρώτη δράσις διαπιστοῖ ρατὴν τοῦ δι-
 μοκρατικοῦ συστήματος ἀποδοχῇ. Ἐκτὸς τῶν ὑψη-
 λῶν προσώπων, οἷα ὁ πρίγκιψ Ἀδρεμπεργ, ὁ κόμης
 Μοντσωλέν, πάντοτε ὡς δημοκρατικοὶ ψηφίσαντες ἐν
 τῇ τελευταίᾳ Βουλῇ, ὁ κόμης Γκρεφφούλ, χεῖριν δι-
 μοκρατικοῦ ὑποψηφίου παραιτηθεὶς τὴν ἰδίαν ὑπο-
 ψηφίτητα, εἶνα μὴ διαίρεσθαι τὰς ψήφους, κατὰ τὴν
 διλῶσιν αὐτοῦ, ὑπάρχουσιν ἄλλοι, οἵτινες τὸ πρῶ-
 τον ἐμφανίζονται, οἱ ὅποιοι δὲ παρὰ τοῖς ἐκλογεῦσιν
 ἔφερον ἅπαν τὸ βέλγικόν τῆς πολιτικῆς παρθενίας
 συννηγμένον μετὰ τῆς εὐλακείας δημοκρατικῶν
 ἀντιριζοσπαστικῶν πεποιθήσεων. Οὗτοι πάντες οὐ-
 δὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ σιωπηλοὶ σύμμαχοι τῶν κυβερνητι-
 κῶν δημοκρατικῶν καὶ τῶν εὐλακῶν «συνηδισμέ-
 νων» ἐναντίον τῶν ριζοσπαστικῶν καὶ τῶν σοσιαλι-
 στῶν, ἡ συμμαχία δὲ αὕτη ἐπαγγέλλεται σπουδαία
 ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ἀποτελέσματα κατὰ τὸν ση-
 μερινόν ἀγῶνα. Ἀπέναντι τοῦ δυνασπισμοῦ τῶν ἱγνῶν
 μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν τούτων στοιχείων θὰ
 ἡγωνίζετο ὁ ὑπὸ τοῦ Φλωκε-Κλεμανσώ ριζοσπαστι-
 κὸς σμίλος καὶ οἱ ὑπὸ τοῖς Λαφόρ-Μπωδὲν σοσιαλι-
 στὰι, οἵτινες εἶχον μὲν ὁμολογῆσαι συμμαχίαν τινά,
 ἀλλ' ἡ ὁποία, τῶν σοσιαλιστῶν ψύχει ἐλάχιστα δυνα-

μένων νὰ ἐλπίζωσιν, ἀποβήσεται κατὰ πᾶσαν πιθανό-
 τητά μόνον εἰς ζημίαν τῶν ριζοσπαστικῶν, οἵτινες
 τῶν συμμάχων αὐτῶν ἐνεκα θ' ἀπολέσονται μέγα μέρος
 καὶ τῆς ἰδίας δημοτικότητος. — Καὶ οὕτω πάντα πεί-
 θουσιν ὅτι ἡ ἐκδοσις τοῦ σήμερινοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶ-
 νος, ὃς ὅμως κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁριστικῶς κρι-
 θήσεται οὐχὶ αὐθημερόν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπαναληπτί-
 κας ἐκλογάς, ἔσται πάντως μὲν ὑπὲρ τῆς δημο-
 κρατίας, τῶν διαφόρων μοναρχικῶν στοιχείων, ὡς εἴ-
 δομεν, εἰς οὐδὲν πλεον λογιζομένων, κατὰ πᾶσαν δὲ
 πιθανότητα καὶ ὑπὲρ τῆς χώρας διὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπι-
 κρατήσεως τῶν μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν, οἷς ὁ-
 φείλεται μὲν ἡ νεωτέρα τῆς Γαλλίας πρόοδος, ἀλλ' οἱ
 ὅποιοι κατὰ τὸ παρελθόν κοινοβούλιον δὲν παρί-
 σταντο ἱκανῶς συμπαγεῖς. Τὸ ἀποτέλεσμα τούτου εὐ-
 χεται τῇ Γαλλίᾳ πᾶς φίλος αὐτῆς.

M. E. M.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὁ θάνατος ἐπιστημονι-
 κῆς δόξης τῆς Γαλλίας, τοῦ Jean Martin Charcot μελούς τῆς
 Γαλλικῆς ἀκαδημίας τῆς ἱατρικῆς καὶ καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς
 σχολῆς Παρισίων, σπουδὴν συγγραφῆς πολλῶν καὶ πρὶν αὐτοῦ δια-
 τριβῶν καὶ μελετῶν περὶ τῶν χρωμῶν καὶ νευρικῶν ἀσθενειῶν
 τῶν ἐγκεφαλικῶν ἀσθενειῶν κτλ. κτλ. Ἐγενήθη ἐν Παρισίῳ τῷ
 1825, σπουδάζει τὴν ἱατρικὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀντιγράφηται
 διδάκτωρ τῷ 1853.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὰς κυβερνήσεις πάντων τῶν κρατῶν τῶν δύο ἡ-
 μισφαρίων εξακολουθεῖ ἀπασχολοῦν τὸ νομισματικόν
 ζήτημα, παντὸς δὲ τοῦ οικονομικοῦ κόσμου ἡ προ-
 σοχή εἶναι ἐστ' ἀμείννη πρὸς τὴν ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἀμε-
 ρικανικὴν σύνοδον, ἥτις ἐκκλῆται ν' ἀποφασίσῃ περὶ
 τῆς τύχης τοῦ ἀργύρου, ἥτοι περὶ τῆς νομισματι-
 κῆς χρήσεως ἢ μὴ αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ ὁ μὲν
 πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Κλέβελαντ ἐν
 τῷ διαγγέλματι αὐτοῦ παρότρυνε τὴν ἀνάγκην τῆς
 καταργήσεως τοῦ νόμου Σέρμαν, εἰς ὃν νόμον ἀπο-
 δίδει τὴν αἰτίαν τῆς μαστιγώσεως τὴν ἀμερικανικὴν
 συμπολίτειαν οικονομικῆς κρίσεως, καὶ ἀπήτησε τὴν
 ἐντὸς δέκα ἡμερῶν λήξιν τῶν συζητήσεων· ἀμφι-
 βάλλεται ὅμως, ἂν καὶ μετὰ δύο εἰς ἐβδομάδας κατα-
 λήξωσιν εἰς ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον οἱ δια-
 σῶται τοῦ ἀργύρου, ὑπερισχόντες, φαίνεται, ἐν τῇ
 Γερουσίᾳ, δὲν θὰ παραδεχθῶσι τὴν κατάργησιν τοῦ
 νόμου τοῦ Σέρμαν, ἂν μὴ γένηται συγχρόνως πα-
 ραδεκτὸν ἕτερον σχέδιον, ἢ οὐλομένην παρὰ
 τῶν γεροσυστάτων τοῦ Κανσὸς καὶ ἰσχυρῶς ὑποστη-
 ρυθισμένον ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο
 θὰ καταργηθῇ μὲν ὁ νόμος τοῦ Σέρμαν, καὶ ἐπο-

μένως θὰ παύσῃ ἡ κυβέρνησις τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τοῦ ν' ἀγοράσῃ κατὰ μῆνα 4 1/2 ἑκατομμύρια οὐγγίαις ἀργύρου ὅτι ἐκδόσει γραμματίων πληρωτέων εἰς χρυσόν, θ' ἀφῇ ὅμως ἐλπίδα ἡ ἐκκοπὴ ἀργυρῶν νομισμάτων κατ' ἀναλογία 18 ἢ 20 πρὸς 1, ἀντὶ τῆς νῦν ὑπαρχούσης ἀναλογίας 16 πρὸς 1. Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει δὲ ὅτι ἡ πρότασις αὕτη θὰ ὑπερισχύσῃ, ἡ τιμὴ τοῦ ἀργύρου ἤρξατο ἀναλαμβάνουσα, πρὸ τεσσάρων δὲ ἡμερῶν ἐσημειώθη 34 3/4—35, ἐνῶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ὁρμῇ εἶχεν ἐκτεθεῖ μέχρι 30, ἐξηκολούθει δὲ διακυμαινόμενη μεταξὺ 32—33. Διὰ τὸν αὐτὸν, φαίνεται, λόγον—δὲν ἐπραγματοποιήθη ὁ φόβος νέας αὐξήσεως τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως παρὰ τῆς ἀγγλικῆς Τραπέζης, ἣν ἐμελλόν νὰ παρακολουθήσῃ καὶ αἱ λοιπαὶ ἐυρωπαϊκαὶ Τράπεζαι, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Βερολίνου, ἴσως δὲ καὶ ἡ τῆς Γαλλίας, διότι καὶ ἐν Παρισίοις μ' ὅλην τὴν φαινομένην ἀταραξίαν ἤρξατο γινομένην ἐπαισθητὴ ἡ ἐξαγωγή τοῦ χρυσοῦ, ὡς ἀποδεικνύει τὸ μεταξὺ Παρισίων καὶ Λονδίνου συναλλάγμα, σημειούμενον χθὲς 25,34, ἡ δὲ ὑπερτίμησις, ἥτοι ἀγίο τοῦ χρυσοῦ ἐφθασε μέχρις 8 τοῖς 1000, ἐνῶ μέχρι μὲν τοῦ μαρτίου διενηγοεῖτο ἐν ἰσοτιμίᾳ 1000) 1009, ἥτοι 3,473 φρ. τὸ χιλιόγραμμα, κατὰ δὲ τὸν μᾶλλον ὅτὶ 1 τοῖς 1000, τὴν 4 αὐγοῦστου ἐφθασεν 4—5 καὶ ἔκτοτε ἐξηκολούθησεν ἡ ἀνατίμησις μέχρις 8 τοῖς 1000. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅποιαν ἐντροπὴν ἡ τοιάδε ἡ τοιάδε ἀπόφασις τῆς ἀμερικανικῆς Συνόδου δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ χρυσοῦ, ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων συναλλαγῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων τῶν μεγάλων ἐυρωπαϊκῶν Τραπεζῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια, ὡς γνωστὸν, ἔχουσιν ἐναίστετα μνημένα διὰ τολεμικὰς ἀνάγκας.

Πλὴν δὲ τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία ἐστὶν ἡναγκασμένη ν' ἀποδύρῃ μεγάλας ποσότητας χρυσοῦ ἐξ. Εὐρώπης, καὶ ἡ Ρωσία ἀπὸ τίνος καιροῦ ἤρξατο ἀποσύρουσα τὰ ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς Τραπεzaῖς διὰ λυμὸναυτῆς κατατεθειμένα ποσά, καὶ ἐκ τῆς ἰδίως Τραπεζῆς τοῦ Βερολίνου ἀφύρουν ἤδη τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐν αὐτῇ καταθεμάτων, ὀλίγιστα δὲ ἐναπομένονσι ποσά. Τοῦτο πρὸ πάντων κατέστησεν ἐπαισθητὴν ἐν Βερολίῳ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοῦτο ἡνάγκασε τὴν γερμανικὴν Τράπεζαν νὰ ὑψώσῃ τὸν τόκον τῆς προεξοφλήσεως εἰς 5 τοῖς 100.

Ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Ἰταλία ἐξακολουθοῦσι τυρωτῶδες ἀγωνιζόμεναι πρὸς βελτίωσιν τῆς οικονομικῆς τῶν καταστάσεως, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ὑπερνηκώσιν τὰς τὰς δυσχερείας, διότι, ὡς καὶ προχθὲς ἐλέγομεν, εἰς μόνον τὸ οικονομικὸν ζήτημα συγκεντρῶται ἤδη τὰ αἶμα ἡ προσοχὴ καὶ ἡ μέριμνα τῶν κυβερνητῶν, ὑποστηριζομένων εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων μερίδων. Ἡ ἰταλικὴ Γερουσία διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ἀπεδέξατο τὸν περὶ τῶν Τραπεζῶν νόμον, ὃ δὲ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς διεκήρυξεν ὅτι μετὰ τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ νόμου θ' ἀφύρῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας 70 ἑκατομμυρίων προεξοφλημάτων. Ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος, εἶπεν ὁ αὐτὸς ὑπουργός, προσέρχεται πρὸ πάντων ἐκ τοῦ ὅτι ἡ κυβέρνησις πληροῖται ἐθνικῶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν 380 ἑκατομμύ-

ρια διὰ τοκομερίδια καὶ τρομπθίας διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας, χωρὶς νὰ προβῇ πρὸς νέαν ἐκδοσιν γὰντ, ὅ, ὡς ἐπράττειν ἄλλοτε. Συγχρόνως ἀπεφασίσθη ἐν ἐκτετατῇ συζήτησιν ἵνα ἀπὸ τῆς 1ης ἰανουαρίου 1891 τὰ τοκομερίδια πληρώνονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν τίτλων, τοῦτο δὲ θὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ κατόχους ν' ἀποστέλλωσιν εἰς Παρισίους καὶ Βερολίνον τὰ τοκομερίδια αὐτῶν, ὅπως ἐκφράζονται τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος. Πρὸς θεραπείαν δὲ τῆς εἰς τὰς μικρὰς συναλλαγὰς προδύοιμης δυσχερείας ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως κερματίων πλείστα ἐλήφθησαν μέτρα, ἐν οἷς καὶ ἡ ἐκκοπὴ 10 ἑκατομμυρίων ἐξ ὀρειχάλκου, ὡς καὶ ἡ ἐκδοσις 30 ἑκατομμυρίων γραμματίων τοῦ 1 καὶ τῶν 2 φράγκων, ὥστε, ὡς ἡ Ἑλλάς, θὰ ἔχῃ καὶ ἡ Ἰταλία τοὺς λιμνοκοντοῦς τῆς, ὡς ὀνομάζουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ μικρὰ ταῦτα γραμμάτια.

Ἐνδιετρίψαμεν ἐκτενέστερον περὶ ταῦτα διὰ δύο κυρίως λόγους· πρῶτον ἵνα καταδείξωμεν ὅτι τὸ τε νομισματικὸν καὶ τὸ οικονομικὸν σύστημα τῆς τουρκ. αὐτοκρατορίας ἐπὶ τοιούτων στήριζεται ἰσχυρῶν βάσεων, ὥστε δὲν ἐπηρεάζεται οὐδὲ κλονεῖται ἐκ τῶν οικονομικῶν ζητημάτων, ἀπερ ταράττουσι γὰντα τὰ ἄλλα κράτη, ἐρומένος δὲ καὶ τὰ χρεωγράφα αὐτῆς ἐξακολουθεῖν ὑποστηριζόμενα ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς καχεξίας· καὶ δεύτερον ἵνα ὑπομνήσωμεν τοὺς ἐν Ἑλλάδι κυβερνῶντας, ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς νὰ συσκέπτονται καὶ νὰ τυρβάζωσι περὶ μικρὰ καὶ ἐπουσιώδη, ἀλλὰ νὰ μεριμνήσωσι συντόμως καὶ ἀποτελεσματικῶς περὶ τοῦ φλέγοντος οικονομικοῦ ζητήματος καὶ προλάβωσιν, ἐνόσω ὑπάρχει καιρὸς, τὴν πληρὴν οικονομικὴν καταστροφὴν τοῦ ἔθνους.

Ἡ κίνησις τοῦ χρηματιστηρίου ἡμῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην οὐδὲν ἔσχε τὸ ἐνδιαφέρον ἐνεκα τῆς ἐπικρατούσης ἀπραξίας αἱ τιμαὶ ὅμως πάντων τῶν κυβερνητικῶν χρεωγράφων, ὡς καὶ τῶν μετοχῶν τοῦ Μονοπωλείου καὶ τῆς Ὁθωμαν. Τραπέζης, ἐξηκολούθησαν ὑποστηριζόμεναι ἰσχυρῶς, πλὴν τῶν ὁμολογιῶν τῶν σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, αἱ ὁποῖαι ὑπετιμήθησαν σπουδαίως, φθάσαναι μέχρις 84 1/8 ἐνεκα ἀναγκαστικῶν πωλήσεων, ὡς γράφομεν ἐκ Βερολίνου καὶ Παρισίων. Χθὲς ὅμως γενικὴ ἐπὶ πλὴθος ἀνατίμησις, ἡ ὁποία κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ σήμερον. Τὸ Γενικὸν χρέος ἐτιμᾶτο 24,5, αἱ μετοχαὶ τοῦ μονοπωλείου 16,30 καὶ οἱ Σιδηροδρόμοι 85 3/8.

Τὰ ἑλληνικὰ εἰμεῖναι στάδια καὶ παρημελημένα εἰς τὰς γνωστὰς εὐτελεῖς τιμὰς. Πάγιον 29 1/4, μονοπόλιον 39 1/4, δάνειον τῶν 5 ο 36—37. Ἐνταῦθα αἱ μετοχαὶ τοῦ Λαυρίου ἐφθασαν εἰς τὴν εὐτελεστάτην τιμὴν φρ. 35, αἱ δὲ λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς Τραπεζῆς διατηροῦνται περὶ τὰ 350. Καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ αἱ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων, ὡς καὶ τῶν διαφόρων μετοχῶν καὶ ἀξιών, καθήντησαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἐκπτώσεως.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Ο ἱστορικός ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως Πέριαν Τεχνολογικὴν Σχολὴν ΔΕΟΛΟΓΟΥ